

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Jiřího Lifky a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **EDUCATION INSTITUTE, základní škola, mateřská škola, s. r. o.**, se sídlem Ostrava, Stará Bělá, Ruskova 1150/74, IČ 29386187, zast. JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, se sídlem Praha 8, Sokolovská 49/5, proti žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**, se sídlem Praha 1, Karmelitská 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 23. 11. 2015, č. j. MSMT-29539/2015-3,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 23. 11. 2015, č. j. MSMT-29539/2015-3, a rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 12. 6. 2015, č. j. MSMT-43490/2014-10, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15.342,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Milana Jelínka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 12. 6. 2015, č. j. MSMT-43490/2014-10, jímž byla zamítnuta žádost žalobce ve věci návrhu na zápis základní školy žalobce do rejstříku škol a školských zařízení.

Žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, porušení zásady rovnosti, nesprávnou interpretaci ust. § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona a porušení základních zásad vzdělávání.

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje v absenci konkrétních důvodů, pro které žalovaný v minulosti vyhověl žádostem žadatelů Základní škola PRIGO, s. r. o. a MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o., zatímco žádost žalobce podanou v totéž období zamítl. Dále se týká nepřezkoumatelnost napadeného i prvostupňového rozhodnutí

absence řádného vypořádání se s obsáhlou argumentací žalobce opírající se o základní zásady vzdělávání vyjádřené v ust. § 2 odst. 1 školského zákona.

Porušení zásady rovnosti dle žalobce spočívá ve skutečnosti, že s žádostí žalobce bylo naloženo zcela odlišným způsobem než s žádostmi jiných subjektů, aniž se žalobce dočkal srozumitelného vysvětlení postupu žalovaného. Žalovaný tak zamítnutím žádosti žalobce porušil ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Existence dostatku škol působících ve městě Ostravě byla jediným důvodem zamítnutí žádosti žalobce; ve zbývajících aspektech byla žádost žalobce vyhodnocena jako souladná s dlouhodobým záměrem kraje. K námitce, že za účinnosti téhož dlouhodobého záměru kraje byl povolen vznik základní školy PRIGO s nesrovnatelně vyšší kapacitou, prvostupňový orgán uvedl, že vznik této školy představoval změnu okolností, neboť poptávka byla saturována a vznik další škola není zapotřebí. Žalobce však v průběhu řízení o rozkladu zjistil, že v tomtéž období, kdy podával žádost žalobce, byl povolen vznik jiné základní školy žadatele MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT s. r. o. Jakmile žalobce na tuto skutečnost v řízení o rozkladu upozornil, žalovaný svou argumentaci změnil a uvedl, že *„je zcela logické, že pokud je jednou z podmínek vyhovění žádosti nedostatečná kapacita školských zařízení v dané lokalitě, tak se v případě naplnění této kapacity (třeba právě vyhověním předchozí žádosti) změni podmínky pro další žadatele v tíže věci. Tím, že bylo vyhověno dříve podané žádosti, se změnily podmínky pro ostatní zájemce (včetně účastníka řízení) o zapsání do rejstříku škol a školských zařízení DZ MS po změně okolností opravdu představoval překážku vzniku základní školy, jak se správně podává v rozkladem napadeném rozhodnutí“*. Taková úvaha je zcela svévolná a nemá oporu ve školském zákoně, neboť ten nestanoví, že vznik soukromé školy je možný jen tehdy, je-li nedostatek míst ve školách zřizovaných veřejnými zřizovateli, ani to, že má být vyhověno dříve podané žádosti. Žalobce odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, Pl. ÚS 12/14, zabývající se principem právní jistoty a zákazem svévole a dále ve shodě s judikaturou Nejvyššího správního soudu zdůraznil, že při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Pokud se jedná o nesprávnou interpretaci ust. § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona, tato zákonná úprava otevírá krajským úřadům možnost stanovit předem v dlouhodobém záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy kraje kritéria, jimiž mají být následně poměřovány jednotlivé žádosti o zápis školy do rejstříku škol a školských zařízení. Ačkoli má žalobce za to, že je toto řešení protiústavní, neboť porušuje ústavně předepsanou výhradu zákona, dále zdůrazňuje, že i při respektování stávající dikce zákona, je vytvořen prostor pro to, aby existovala předem stanovená pravidla. Toto ustanovení školského zákona je třeba vykládat ústavně konformním způsobem tak, že důvodem k zamítnutí žádosti je toliko skutečnost, že žádost není v rozporu s konkrétním požadavkem vyplývajícím z dlouhodobého záměru kraje. Takovým požadavkem však nemůže být konstatování *„vznik nové školy jen výjimečně, s ohledem na aktuální podmínky v dané lokalitě“*. Toto znění dlouhodobého záměru nebylo pokládáno za překážku vzniku nové školy. Pokud žalovaný v odůvodnění rozhodnutí argumentuje nedostatečností stávající kapacity, postupuje v rozporu s ust. § 148 odst. 3 školského zákona, neboť zde obsažený výčet je taxativní a správní orgány nejsou oprávněny svou úřední činností doplňovat do tohoto výčtu důvody další. Žalovaný se však pokouší tento taxativní výčet podmínek doplnit o podmínku nedostatečnosti kapacit na stávajících školách. Takový postup nemá oporu ve školském zákoně. Žalobce se neztotožňuje s názorem, že existence volných kapacit v některých školách je postačujícím důvodem pro zamítnutí žádosti. Právě tak se totiž může jednat o výraz nespokojenosti s kvalitou vzdělávání poskytovaným v těchto školách. Takový závěr by v konečném důsledku potlačoval právo na alternativu, které chrání čl. 33 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Za základní zásady vzdělávání vyjádřené v ust. § 2 odst. 1 školského zákona, které byly napadeným rozhodnutím porušeny, žalobce považuje zásadu zohledňování vzdělávacích potřeb jednotlivce, zásadu vzájemné úcty, respektu, názorové snášenlivosti, solidarity a důstojnosti všech účastníků vzdělávání a zásadu možnosti každého se vzdělávat po dobu celého života při vědomí spoluodpovědnosti za své vzdělávání.

Žalovaný ve svém vyjádření k námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí uvedl, že se v žalobou napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vypořádal s veškerými podklady pro rozhodnutí a námitkami žalobce uplatněnými v rozkladu. Rozhodnutí dostalo požadavku § 68 odst. 3 správního řádu, žalovaný v něm uvedl důvody zamítavého výroku, veškeré podklady, ze kterých vycházel, úvahy, kterými se při svém rozhodování řídil a v neposlední řadě informace, jak se vypořádal s námitkami žalobce. Co se týká společnosti MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o., tento subjekt podal žádost o zápis do rejstříku škol a školských zařízení dne 21. 11. 2014, tedy dříve než žalobce, který ji podal dne 1. 12. 2014 a rozhodnuto o této dřívější žádosti bylo dne 9. 3. 2015 (o žalobcově žádosti bylo rozhodnuto dne 12. 6. 2015). Z uvedeného vyplývá, že zápisem nové školy do rejstříku škol a školských zařízení, o který žádala společnost MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o., se změnila situace ohledně kapacit škol a školských zařízení v dané lokalitě a tedy i podmínky, podle kterých se mimo jiné žádost žalobce posuzovala.

Co se týče námitky, že jediným důvodem, který vedl k zamítnutí žalobcoví žádosti, je nedostatečná volná kapacita škol v Ostravě, žalovaný uvádí, že z rozhodnutí orgánu I. stupně i z napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že žádost žalobce byla zamítnuta z důvodu nesouladu s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje (dále jen „DZ MSK“). Konkrétně je v rozhodnutí č. j. MSMT-43490/2014-10 ze dne 12. 6. 2015. Ministerstvo zjišťovalo a posuzovalo podmínky vzdělávání a vzdělávací nabídky v Ostravě (nedůvodnost tohoto posuzování žalobce v žalobě namítá) přímo na základě znění bodu 3.1 DZ MSK a vzhledem k zavedené správní praxi při aplikaci školského zákona. Je tudíž nedůvodná námitka, že žalovaný argumentoval úvahou ohledně dostupnosti vzdělávání v dané lokalitě, čímž se podle žalobce dopustil svévolného jednání, které nemá oporu ve školském zákoně, a porušení zásady právního státu.

K námitce nesprávné interpretace ustanovení § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona žalovaný uvedl, že toto ustanovení ukládá povinnost orgánu, který vede rejstřík škol a školských zařízení, v daném případě žalovanému, žádost o zápis školy do rejstříku škol a školských zařízení zamítnout v případě, že se zjistí, že žádost není v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje. V tomto konkrétním případě byl shledán rozpor s bodem 3.1 DZ MSK. Aby však mohlo ministerstvo žádost posoudit z pohledu tohoto ustanovení DZ MSK, muselo zkoumat aktuální podmínky v dané lokalitě. Nelze tudíž souhlasit s žalobcem, že žalovaný rozšířil svým výkladem taxativně dané zákonné podmínky pro zamítnutí žádosti. Nadto žalovaný uvádí, že při rozhodování podle § 148 školského zákona postupuje v souladu s platnou právní úpravou a vychází z dlouhodobé správní praxe. Tato praxe nebyla v rámci správního či ústavního soudnictví posouzena jako protiprávní nebo protiústavní. Co se týče námitky nejednoznačného a nepřesného stanovení konkrétních pravidel v DZ MSK ze strany krajského úřadu Moravskoslezského kraje, obecně platí, že krajské úřady sestavují své dlouhodobé záměry podle vyhlášky č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění pozdějších předpisů. Již v napadeném rozhodnutí ministryně vyslovila, že DZ MSK splňuje kritéria kladená na dlouhodobé záměry, přičemž tato úvaha je podrobněji rozvedena v napadeném rozhodnutí. Nelze souhlasit se

žalobcem, že zohledňováním kritéria naplněnosti škol nemůže ministerstvo dostát čl. 33 odst. 3 Listiny základních práv a svobod. Podle čl. 41 Listiny základních práv a svobod se lze práva z Listiny základních práv a svobod domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí, tímto zákonem je školský zákon a ministerstvo i nadřízený správní orgán jednalo v souladu s ním.

Pokud jde o námitku porušení základních zásad vzdělávání, má za to, že ani v řízení v I. stupni a ani v řízení o rozkladu k porušení těchto zásad nedošlo. K žalobcovu tvrzení, že rodiče stávajících žáků mají zájem na pokračování studia svých dětí, žalovaný ve vyjádření dále sdělil, že je tato námitka nedůvodná, neboť školský zákon s těmito skutečnostmi nespojuje v souvislosti s řízením o zápis nové školy do rejstříku škol a školských zařízení žádné účinky a nejsou relevantní ve vztahu k důvodu, který vedl k zamítnutí žalobcovy žádosti, resp. zamítnutí rozkladu.

Žalobce v replice uvedl, že Dlouhodobý záměr kraje nemůže vznik soukromých škol v kraji zcela vyloučit, neboť takový stav by byl v rozporu s čl. 33 Listiny základních práv a svobod. Právě tak nemůže dlouhodobý záměr kraje přenést rozhodování o podmínkách vzniku nových škol v kraji zcela do fáze rozhodování o konkrétních žádostech s tím, že si kraj vytvoří prostor pro neomezenou správní úvahu při posuzování těchto žádostí.

Dlouhodobý záměr kraje nebyl překážkou pro vznik nových škol ve městě Ostrava, neboť krajský úřad umožnil vznik nejméně dvou nových škol, přičemž vysvětlení, proč v některých případech bylo žádostem vyhověno a v případě žalobce nikoli, je zcela nepřesvědčivé a v rozporu se zákonem. Nelze dospět k závěru, že vyhovění jedné žádosti může představovat překážku vyhovění žádostem, o nichž ještě rozhodnuto nebylo.

V prvostupňovém správním rozhodnutí nebylo řízení o žádosti žadatele MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o. jakkoli zmíněno; tato žádost byla zohledněna až poté, co žalobce tuto skutečnost zjistil a v řízení o rozkladu ji namítl. Teprve v této situaci Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy připustilo, že pro totožné období bylo jiné žádosti vyhověno a ex post dovodilo, že i toto rozhodnutí bylo překážkou pro vznik školy navrhované žalobcem. Takový postup správního orgánu je přinejmenším netransparentní a dle názoru žalobce vykazuje též znaky svévole.

Snaha správních orgánů řešit nezájem rodičů o výuku v některých veřejnými zřizovateli zřízených základních školách důsledným blokováním vzniku soukromých škol v očekávání, že kapacita stávajících problematických školy bude naplněna dětmi, které by jinak nastoupily do navrhovaných škol soukromých zřizovatelů, nutně musí vést ke vzniku zcela nežádoucích vedlejších účinků. Jedním z takových účinků, které je již možno pozorovat, je existence tzv. spádové turistiky v některých městech, kdy, v důsledku nerovnoměrné kvality veřejnými zřizovateli zřízených škol je účelově měněn údaj o trvalém pobytu dítěte tak, aby získalo právní nárok na přijetí do školy, jež je veřejností vnímána jako atraktivní. Kapacita takových atraktivních škol pak nepostačuje ani k přijetí všech dětí, které ve spádové oblasti bydlí, což vyvolává další nežádoucí důsledky (některé spádové děti nemohou být přijaty a následně jsou nuceny navštěvovat vzdálenější školu, jsou narušovány dětské kolektivy vznikající v předškolních zařízeních apod.). Znemožňování vzniku soukromých škol tedy nijak nepřispívá veřejnému zájmu.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 12. 6. 2015, č. j. MSMT-43490/2014-10, byla zamítnuta žádost žalobce ve věci návrhu na zápis základní školy

žalobce do rejstříku škol a školských zařízení. V odůvodnění rozhodnutí ministerstvo uvedlo, že z ust. § 148 školského zákona vyplývá, že řízení o zápisu školy nebo školského zařízení do školského rejstříku není řízením evidenčním, ale povolovacím, a že tedy nepostačuje pouze splnit určité formální podmínky, na jejichž základě by byl na povolení vykonávat činnost školy nebo školského zařízení právní nárok. Ministerstvo při posuzování žádosti přihlíží také ke stanovisku místně příslušné obce a vyjádření krajského úřadu, která jsou k žádostem o zápis do školského rejstříku přikládána podle ust. § 146 a 147 školského zákona.

Rada městského obvodu Vítkovice vydala usnesením č. 3635/RMOB-Vit/1014/123 ze dne 12. 11. 2014 souhlasné stanovisko „s provozováním základní školy a mateřské školy na území městského obvodu Vítkovice, na adrese Erbenova 27, Ostrava - Vítkovice, společností Mateřská škola Learn N'Play Academy, s. r. o. Konstatování rady města, že souhlasí se zápisem této školy, ovšem nevyjadřuje a nedokládá potřebu rozšiřování dalších kapacit základních škol ve městě, ani není s to zpochybnit jednoznačné konkrétní údaje o naplněnosti stávajících základních škol.

Nelze souhlasit s námitkou navrhovatele, že dlouhodobý záměr je dokument, který má toliko politickou povahu. Školy a školská zařízení lze zřizovat pouze za podmínek stanovených zákonem. V ust. § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona je jasně stanoveno, že orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení žádost zamítne v případě, že posouzením zjistí, že žádost není v souladu s DZ ČR nebo příslušného kraje, to znamená, že nesoulad s výše uvedeným bodem DZ MSK je zákonným důvodem k zamítnutí žádosti. Proces tvorby DZ MSK je zcela transparentní a možnost vyjádřit se k obsahu DZ MSK mají v průběhu jeho vytváření všichni významní sociální partneři regionu. DZ MSK je při zpracování vždy projednáván se sociálními partnery regionu, mezi které lze zařadit, mimo jiné Asociaci základních škol a také Asociaci soukromých škol Čech, Moravy a Slezska.

Ministerstvo se zabývalo obsahem vyjádření KÚ MSK, ve kterém jsou uvedeny podstatné argumenty směřující k zamítnutí žádosti. KÚ MSK, zodpovědný za celkovou koncepci a rozvoj školství na území kraje, poukazuje ve svém vyjádření na ustanovení DZ MSK, se kterým je žádost v rozporu. Ministerstvo argumenty uvedené ve stanovisku KÚ MSK přezkoumalo a ověřilo, že v DZ MSK, bodu 3.1 Zajištění efektivity sítě škol pro předškolní a základní vzdělávání je uvedeno; „vznik nové školy jen výjimečně, s ohledem na aktuální podmínky v dané lokalitě“. S tímto bodem DZ MSK je žádost v rozporu.

Ministerstvo posoudilo a ověřilo údaje v podkladech předložených KÚ MSK týkající se počtu žáků a tříd ZŠ, které se nacházejí v okolí místa působení plánované základní školy. Tato data odpovídají skutečnosti a spolu s dalšími daty se každoročně předávají k evidenci a dalšímu zpracování analyticko-statistickému odboru ministerstva. Jejich interpretace Krajským úřadem Moravskoslezského kraje je správná. Není tak důvod zpochybňovat tvrzení krajského úřadu, že kapacity základních škol v Ostravě jsou dostatečné (údaje ministerstvo ověřilo v rejstříku škol a školských zařízení) a metody a formy práce popisované v žádosti jsou v regionu již nabízeny. Přestože demografická křivka v adekvátní věkové skupině momentálně kulminuje, jsou cílové kapacity základních škol v Ostravě dostatečné.

Na území městského obvodu Vítkovice, ve kterém výše uvedená právnická osoba působí, se nachází Základní škola Ostrava-Vítkovice, Šalounova 56, příspěvková organizace, která vykonává činnost základní školy na 2 adresách, a to na adrese Šalounova 56, Ostrava-Vítkovice, která je od požadované základní školy vzdálena 500 m, a na adrese Halasova 30/709, Ostrava-Vítkovice ve vzdálenosti 250 m. Základní škola Ostrava-Vítkovice v dlouhodobém vývoji vykazuje stabilní naplněnost mezi 50 až 60 % a ve svém školním vzdělávacím programu má uvedenou rozšířenou výuku matematiky a anglického jazyka. Na adrese Šalounova 56, Ostrava - Vítkovice je poskytována výuka žákům ze sociálně znevýhodněného prostředí a na adrese Halasova 30, Ostrava - Vítkovice je základní škola

zaměřená na žáky se studijními předpoklady, proto jsou žáci přijímáni do prvního ročníku na základě vstupních testů školní zralosti. Ve svém ŠVP (ZŠ Halasova) má škola zařazenu povinnou výuku anglického jazyka od 3. ročníku, ale pro 1. a 2. třídy je anglický jazyk zařazen mezi volitelné předměty.

Na území městského obvodu Ostrava - Jih se nachází základní škola, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola Ostrava-Zábřeh, Chruštinova 12, příspěvková organizace a jejímž zřizovatelem je městský obvod Ostrava - Jih. Tato škola má povolenou výuku vybraných předmětů v anglickém jazyce, její místo poskytovaného vzdělávání na adrese Chruštinova 1801/12, Ostrava-Zábřeh je vzdáleno od místa požadovaného v žádosti cca 4,5 km. Tato základní škola má nejvyšší povolený počet 770 žáků a v tomto školním roce ji navštěvuje 340 žáků, což je přibližně 45 % naplněnost školy.

V Ostravě jsou další 2 základní školy zřizované obcí, které mají povolenou výuku některých předmětů v anglickém jazyce. Jsou to tyto školy: základní škola, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola a mateřská škola Ostrava, Ostrčilova 10, příspěvková organizace a základní škola, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola generála Zdeňka Škarvady, Ostrava-Poruba, příspěvková organizace.

V Ostravě je dostatečně široká nabídka rovněž základních škol zaměřených na rozšířenou výuku anglického jazyka zřizovaných soukromými subjekty. Na území městského obvodu Ostrava - Jih a Ostrava - Poruba poskytuje vzdělávání základní škola, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Gymnázium, základní škola a mateřská škola Hello s. r. o., která má v rejstříku škol a školských zařízení zapsáno místo poskytovaného vzdělávání na adrese Františka Formana 45, Ostrava - Dubina. Toto místo je od místa požadované školy vzdáleno cca 6,5 km, 2. místo má zapsáno na adrese Čs. exilu 491/23, Ostrava - Poruba a je vzdáleno cca 11 km. Tato škola má povolenou výuku vybraných předmětů v anglickém jazyce. Škola má nejvyšší povolený počet 100 žáků a v posledních 4 rocích byla její naplněnost následující: školní rok 2011/2012 - počet žáků 11, naplněnost 11 %, školní rok 2012/2013 - počet žáků 26, naplněnost 26 %, školní rok 2013/2014 - počet žáků 41, naplněnost 41 % a školní rok 2014/2015 - počet žáků 57, naplněnost 57 %. Z uvedeného je patrné, že přestože naplněnost této školy, stoupá, je zde stále rezerva pro další nárůst a tedy dostatečný prostor pro přijímání nových žáků.

V městském obvodu Ostrava - Poruba je další soukromá základní škola, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola a Mateřská škola Monty School s místem poskytovaného vzdělávání na adrese Čkalovova 942, Ostrava - Poruba, což představuje dojezdovou vzdálenost cca 12 km. Tato škola na svých webových stránkách deklaruje také rozšířenou výuku anglického jazyka. Škola má nejvyšší povolený počet 250 žáků a v posledních 4 rocích byla její naplněnost následující: školní rok 2011/2012 - počet žáků 42, naplněnost 17 %, školní rok 2012/2013 - počet žáků 62, naplněnost 25 %, školní rok 2013/2014 - počet žáků 73, naplněnost 29 % a školní rok 2014/2015 - počet žáků 88, naplněnost 35 %. I u této školy je dostatečný prostor pro další nárůst, jelikož její naplněnost za poslední 4 roky nepřekročila 35 %.

Názor navrhovatele, že údaj o kapacitě soukromých škol vyjadřuje maximální počet žáků, který může být v těchto školách vzděláván, není však v žádném případě cílem, ke kterému by tyto školy směřovaly, není žádným způsobem doložen. Toto tvrzení je ve vyjádření pouze konstatováno, aniž by bylo uvedeno, jak k tomuto závěru navrhovatel dospěl.

V rámci Moravskoslezského kraje působí další 3 základní školy zřizované obcí, které mají povolenou výuku některých předmětů v anglickém jazyce. Jedná se o základní školu, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola Havířov-Podlesí

Mládežnická 11/1564 okres Karviná, příspěvková organizace, která je zřizovaná statutárním městem Havířov, základní školu, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola Orlová-Lutyně Mládí 726 okres Karviná, příspěvková organizace a o základní školu, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola Orlová-Lutyně Školní 862 okres Karviná, příspěvková organizace. Zřizovatelem uvedených škol je město Orlová. Dále v Moravskoslezském kraji působí další soukromá škola, která má povolenou výuku vybraných předmětů v anglickém jazyce. Jedná se o základní školu, jejíž činnost vykonává právnická osoba GALILEO SCHOOL - bilingvní mateřská škola a základní škola, s. r. o., která má v rejstříku škol a školských zařízení zapsáno místo poskytovaného vzdělávání na adrese Jana Čapka 2555, Frýdek-Místek. Na území Moravskoslezského kraje působí celkem 9 základních škol, které mají povolenou výuku v anglickém jazyce.

O povolení výuky některých předmětů v cizím jazyce musí školy požádat, vyučovat pak mohou na základě rozhodnutí o povolení výuky některých předmětů v cizím jazyce. Součástí žádosti navrhovatele však žádost o povolení výuky některých předmětů v cizím jazyce nebyla.

S účinností od 1. 9. 2014 byla do rejstříku škol a školských zařízení zapsána základní škola, jejíž činnost vykonává právnická osoba s názvem Základní škola PRIGO, s. r. o., která má také povolenou výuku vybraných předmětů v anglickém jazyce a místo poskytovaného vzdělávání má v městském obvodu Mariánské Hory a Hulváky. Žádost byla posuzována s ohledem na aktuální podmínky v dané lokalitě v době podání žádosti; tedy v loňském roce. Zápisem této školy do rejstříku škol a školských zařízení se situace změnila. V době posuzování žádosti bylo přínosné rozšířit vzdělávací nabídku o soukromou základní školu s výukou některých předmětů v cizím jazyce. V současné době je v Ostravě dostatek volných míst v základních školách a demografická křivka v adekvátní věkové skupině aktuálně kulminuje.

Po důkladném posouzení žádosti v souvislosti se zjištěnými výše popsány skutečnostmi dospělo ministerstvo k závěru, že žádost není v souladu s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje 2012, konkrétně bodem 3.1 Zajištění efektivity sítě škol pro předškolní a základní vzdělávání (vznik nové školy jen výjimečně, s ohledem na aktuální podmínky v dané lokalitě).

Rozhodnutím rozhodnutí ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 23. 11. 2015, č. j. MSMT-29539/2015-3, byl rozklad žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí zamítnut. V odůvodnění rozhodnutí ministryně konstatovala, že se návrhem na zápis základní školy ministerstvo zevrubně zabývalo. Napadené rozhodnutí bylo shledáno v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu jako dostatečně odůvodněné. Ministerstvo posoudilo všechny shromážděné podklady a dále zohlednilo stanovisko místně příslušného krajského úřadu. Pokud jde o skutkové a právní posouzení důvodnosti neprovedení zápisu základní školy do rejstříku škol a školských zařízení, lze konstatovat, že toto posouzení je srozumitelné a na zjištěný skutkový stav přílehlavé. V řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo, byla všechna procesní práva účastníka řízení zachována. Postupu ministerstva při vedení řízení nelze nic vytknout.

K námitkám uvedeným v rozkladu ministryně uvedla, že napadené rozhodnutí je dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné, správní orgán vyhodnotil zjištěný skutkový stav a podmínky plynoucí z právní úpravy a své závěry odůvodnil, přičemž rozpor s dlouhodobým záměrem je odůvodněn řádně.

Kompetence ministerstva posoudit, zda s ohledem na stávající kapacity škol zapsat novou školu do rejstříku škol a školských zařízení, či nikoli, vychází z ustanovení § 148 odst.

3 písm. a) školského zákona a z dlouhodobě zavedené správní praxe aplikace těchto ustanovení. Tato praxe nebyla v rámci správního či ústavního soudnictví posouzena jako protiprávní či protiústavní. MŠMT nepřísluší rozhodovat o ústavnosti aplikované právní úpravy, naopak musí postupovat plně v souladu s platnou právní úpravou. Nesoulad s dlouhodobým záměrem je zákonným důvodem k odmítnutí žádosti: přičemž nesoulad s dlouhodobým záměrem v tomto konkrétním případě byl zevrubně popsán v napadeném rozhodnutí.

Čl. 33 odst. 4 Listiny spadá pod hospodářská, sociální a kulturní práva, přičemž dle čl. 41 Listiny je možno se jej domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí.

Podle § 1 odst. 2 písm. b) vyhlášky č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění pozdějších předpisů, dlouhodobý záměr mimo jiné stanovuje strategické směry rozvoje vzdělávání a vzdělávací soustavy a způsob jejich realizace a podpory. Tedy na základě analýzy stávajícího stavu vzdělávací soustavy České republiky či kraje určuje cílový stav, kterého má být za dané období dosaženo a navrhuje konkrétní kroky k dosažení stanoveného cíle. Podstata takového dokumentu, jehož obsah je rámcově předurčen právním předpisem, spočívá ve stanovení výsledku, jakého má být dosaženo a zároveň s tím i návodu, jakým způsobem tohoto cíle bude nejlépe dosaženo. Všechna potřebná kritéria dotýčného dokumentu splňuje - není proto žádný důvod pochybovat o jeho souladu s ustanoveními zákona. Nebyl shledán žádný důvod, proč by měl být DZ hodnocen jako diskriminační.

Argumentace, že ministerstvo není oprávněno v rámci řízení o zápisu do rejstříku škol a školských zařízení zkoumat, zda situace v místě vyžaduje vznik nové školy, nýbrž jediné to, zda je žádost v souladu s dlouhodobým záměrem, není přijatelná. Ministerstvo je vzhledem ke znění bodu 3.1 DZ MSK a vzhledem k zavedené správní praxi aplikace zákona dokonce povinno přezkoumávat podmínky v dané lokalitě - včetně vzdělávací nabídky v daném místě.

K tvrzení, že bylo porušeno právo na rovné zacházení, je nutno dodat, že je zcela logické, že pokud je jednou z podmínek vyhovění žádosti nedostatečná kapacita školských zařízení v dané lokalitě, tak se v případě naplnění této kapacity (třeba právě vyhověním předchozí žádosti) změní podmínky pro další žadatele v téže věci. Skutečnost, že nějaká škola nezahájila činnost, neznamená, že není třeba počítat s těmito kapacitami, protože výmaz z rejstříku se provádí až po třech letech nečinnosti školy (§ 150 odst. 1. písm. e) školského zákona).

Krajský úřad o vzniku školy nerozhodoval. Vyjádření Krajského úřadu je jedním z podkladů rozhodnutí, se kterým počítá i školský zákon, ale není jedinou skutečností, která vede k rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je patrné, o jaká skutková zjištění a jakou právní kvalifikaci se MŠMT opírá. Vyjádření krajského úřadu nebylo zjevně rozhodujícím důvodem pro zamítnutí žádosti. Platí tak, že se ministerstvo vypořádalo s argumentací žadatele a reagovalo na jeho věcné připomínky.

Na podnikání v oblasti školství hrazeného ze státního rozpočtu neexistuje bez dalšího právní nárok, přičemž právě naplněnost kapacity je relevantním a legitimním důvodem neumožnění vzniku nové školy. Čl. 26 odst. 1 Listiny spadá pod hospodářská, sociální a kulturní práva, přičemž dle čl. 41 Listiny je možno se jej domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí.

DZ MSK vzniká dle vyhlášky č. 15/2005 Sb., kterou se stanoví náležitosti dlouhodobých záměrů, výročních zpráv a vlastního hodnocení školy, ve znění pozdějších předpisů. Dlouhodobý záměr se upraví podle výsledků jeho projednávání s příslušnými státními orgány, územními samosprávnými celky, příslušnými odborovými organizacemi a organizacemi zaměstnavatelů s celostátní působností. Dlouhodobý záměr v kraji vychází z dlouhodobého záměru České republiky, regionálních specifik rozvoje ekonomiky, trhu práce a společnosti ovlivňujících rozvoj vzdělávání, stav a vývoj vzdělávací soustavy kraje a z dokumentů vztahujících se k rozpočtu kraje. Dlouhodobý záměr České republiky vychází z

dokumentů vztahujících se ke státnímu rozpočtu, regionálnímu rozvoji, zaměstnanosti, rozvoji lidských zdrojů, sociálně ekonomickému rozvoji a udržitelnému rozvoji a ke společným cílům evropských procesů ve vzdělávání přijatých vládou a z výročních zpráv České školní inspekce. Všechny tyto okolnosti proto musí být zváženy při vytváření Dlouhodobého záměru, což se v tomto případě také stalo. Široká míra diskuze při vytváření Dlouhodobého záměru mu dle názoru ministerstva dodává legitimitu.

Žádost MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o., týkající se zapsání do rejstříku škol a školských zařízení, byla doručena ministerstvu 21. 11. 2014 (KÚ MSK 26. 9. 2014). Zápis do rejstříku byl proveden dne 9. 3. 2015. Žádost účastníka řízení o zapsání do rejstříku škol a školských zařízení byla doručena ministerstvu 1. 12. 2014 (KÚ MSK 30. 9. 2014). Je zcela logické, že pokud je jednou z podmínek vyhovění žádosti nedostatečná kapacita školských zařízení v dané lokalitě, tak se v případě naplnění této kapacity (třeba právě vyhověním předchozí žádosti) změní podmínky pro další žadatele v téže věci. Tím, že bylo vyhověno dříve podané žádosti, se změnily podmínky pro ostatní zájemce (včetně účastníka řízení) o zapsání do rejstříku škol a školských zařízení. DZ MSK po změně okolností opravdu představoval překážku vzniku základní školy, jak se správně podává v rozkladem napadeném rozhodnutí.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud při splnění podmínek podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. o podané žalobě rozhodl, aniž nařizoval ústní jednání.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 148 odst. 3 písm. a) zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), *orgán, který vede rejstřík škol a školských zařízení, žádost o zápis školy nebo školského zařízení do rejstříku dále zcela nebo zčásti zamítne v případě, že posouzením žádosti zjistí, že žádost není v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky nebo příslušného kraje.*

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu absence konkrétních důvodů pro vyhovění žádostem žadatelů Základní škola PRIGO, s. r. o. a MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o., zatímco žádost žalobce byla v tomtéž období zamítnuta, neshledal soud důvodnou. Již v prvostupňovém rozhodnutí byl zápis Základní školy PRIGO, s. r. o. do rejstříku škol a školských zařízení zdůvodněn odlišným časovým obdobím, ve kterém žádost tohoto subjektu byla posuzována, tudíž i odlišnými tehdy aktuálními podmínkami v dané lokalitě. V době posuzování žádosti tohoto subjektu bylo přínosné rozšířit vzdělávací nabídku o soukromou základní školu s výukou některých předmětů v cizím jazyce. Zápisem této školy do rejstříku škol a školských zařízení se však situace změnila a v době vydání prvostupňového rozhodnutí bylo shledáno, že je v Ostravě dostatečně široká nabídka základních škol zaměřených na rozšířenou výuku anglického jazyka zřizovaných soukromými subjekty. V napadeném rozhodnutí pak bylo zapsání subjektu MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o. do rejstříku škol a školských zařízení zdůvodněno předstihem této žádosti před žádostí žalobce, když zápisem tohoto subjektu došlo k naplnění kapacity školských zařízení v dané lokalitě. Vyhověním této předchozí žádosti se tak změnily podmínky pro další žadatele v téže věci, pro ostatní zájemce, tj. i pro žalobce. Ačkoliv soud shledal výše uvedenou argumentaci obsaženou v odůvodnění napadeného rozhodnutí v rozporu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu,

jak bude dále podrobně zdůvodněno, nejedná se o argumentaci nepřezkoumatelnou, neboť důvody zapsání výše zmíněných subjektů do rejstříku škol a školských zařízení jsou jasně a jednoznačně uvedeny, jakož i souvislost se zapsáním těchto subjektů a zamítnutím žádosti žalobce.

Soud však shledal důvodnou námitku nepřezkoumatelnosti napadeného i prvostupňového rozhodnutí spočívající v nedostatku odůvodnění s ohledem na nevypořádání se s námitkami žalobce týkajícími se porušení základních zásad vzdělávání uvedených v ust. § 2 odst. 1 školského zákona. Žalobce ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 22. 5. 2015 namítl porušení zásady zohledňování vzdělávacích potřeb jednotlivce, které spatřoval ve skutečnosti, že dlouhodobý záměr kraje zcela neproporcionálně upřednostňuje zájmy systému jako celku před zájmy konkrétních jednotlivců, které se mají ve školách, jejichž vznik je navrhován, vzdělávat. Žalobce především poukázal na předpokládané počty dětí ve třídách, když dále uvedl, že je notoricky známou skutečností, že jednou z překážek efektivního jazykového vzdělávání je příliš vysoký počet dětí ve skupinách, v níž je cizí jazyk vyučován, a dodal, že sama skutečnost, že právní předpisy připouštějí vyšší počet dětí ve třídách těchto škol, však nic nevypovídá o tom, zda v takových počtech lze poskytovat adekvátní jazykové vzdělání. Ministerstvo se v prvostupňovém rozhodnutí omezilo na konstatování, že kapacity základních škol v Ostravě jsou dostatečné, metody a formy práce popisované v žádosti jsou v regionu již nabízeny a dále uvedlo seznam základních škol v této lokalitě a ke každé jednotlivé základní škole připojilo její zaměření a procentuální naplněnost v daném školním roce. Z výše uvedeného přehledu základních škol v dané lokalitě však nevyplývá, jak se ministerstvo vypořádalo s námitkou upřednostnění celkového naplnění kapacity základních škol v dané lokalitě před vhodností menšího počtu žáků v jednotlivých třídách s ohledem na efektivitu takovéto formy výuky cizích jazyků, ani z jakého důvodu nepovažovalo tuto námitku žalobce za nedůvodnou.

Shodně absentuje vypořádání se s námitkou porušení zásady vzájemné úcty, respektu, názorové snášenlivosti, solidarity a důstojnosti všech účastníků vzdělávání spočívající v tvrzeném bránění vzniku rozvoje alternativních proudů ve vzdělávání. Skutečnost, že v přehledu základních škol v dané lokalitě, uvedeném v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, figurují i školy zřizované soukromým subjektem, nepředstavují řádné vypořádání se s předmětnou námitkou žalobce.

Konečně se ministerstvo v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí taktéž nevypořádalo s námitkou porušení zásady možnosti každého vzdělávat se po dobu celého života při odpovědnosti za své vzdělávání spočívající ve skutečnosti, že rodičům, kteří mají zájem o vzdělávání ve škole zřízené žadatelem (mj. na základě dobrých zkušeností s mateřskou školou, jejímž zřizovatelem žadatel je), je naplnění tohoto záměru znemožněno pouze proto, že záměrem Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je toliko výjimečný vznik nové základní školy. S touto námitkou se žalovaný vypořádal teprve až ve vyjádření k podané žalobě, když uvedl, že námitka je nedůvodná, neboť školský zákon s těmito skutečnostmi nespojuje v souvislosti s řízením o zápis nové školy do rejstříku škol a školských zařízení žádné účinky a nejsou relevantní ve vztahu k důvodu, který vedl k zamítnutí žalobcovy žádosti, resp. zamítnutí rozkladu. Nedostatky v odůvodnění svého rozhodnutí však nemůže správní orgán zhojit vyjádřeními podanými v průběhu soudního řízení (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, čj. 3 As 51/2003-58).

Pokud následně ministryně školství, mládeže a tělovýchovy reagovala na námitku absence vypořádání se s porušením výše uvedených základních zásad vzdělávání shrnující

formulací, že prvostupňové rozhodnutí je „dostatečně odůvodněné a přezkoumatelné, správní orgán vyhodnotil zjištěný skutkový stav a podmínky plynoucí z právní úpravy a své závěry odůvodnil, přičemž rozpor s dlouhodobým záměrem je odůvodněn řádně“, ani v této části není napadené rozhodnutí přezkoumatelné, neboť z něj není seznatelné, proč ministryně považovala předmětné námitky žalobce za liché, mylné nebo vyvrácené.

Jelikož i nyní v žalobě uplatňuje žalobce námitku porušení základních zásad vzdělávání, soud konstatuje, že důvodnost této námitky právě s ohledem na nepřezkoumatelnost obou správních rozhodnutí z důvodu absence vypořádání se s těmito námitkami nelze posoudit.

Soud taktéž shledal důvodnou námitku porušení ust. § 2 odst. 4 správního řádu. Dle tohoto ustanovení správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Žádost žalobce (podána Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje dne 30. 9. 2014, doručena ministerstvu dne 1. 12. 2014) byla zamítnuta rozhodnutím Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 12. 6. 2015, neboť nebyla v souladu s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje 2012, bodem 3.1 Zajištění efektivity sítě škol pro předškolní a základní vzdělávání (vznik nové školy jen výjimečně, s ohledem na aktuální podmínky v dané lokalitě), jelikož s účinností od 1. 9. 2014, kdy byla do rejstříku škol a školských zařízení zapsána Základní škola PRIGO, s. r. o., se změnila situace v dané lokalitě a v době posouzení žádosti žalobce a vydání zamítavého rozhodnutí bylo v Ostravě dostatek volných míst v základních školách a demografická křivka v adekvátní věkové skupině aktuálně kulminovala.

Žádosti subjektu MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o. o zapsání do rejstříku škol a školských zařízení podané v totožném období (podána Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje dne 26. 9. 2014, doručena ministerstvu dne 21. 11. 2014) však vyhověno bylo a zápis do rejstříku byl proveden dne 9. 3. 2015, tj. cca 3 měsíce před vydáním zamítavého rozhodnutí ve věci žádosti žalobce. Ačkoli tedy v době vyhovění žádosti MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o. a jeho zapsání do rejstříku přetrvávala situace v dané lokalitě nastolená zapsáním Základní školy PRIGO, s. r. o. do rejstříku, tj. v této době bylo v Ostravě dostatek volných míst v základních školách a zapsání další základní školy do rejstříku bylo v rozporu s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje 2012, bylo této žádosti na rozdíl od žádosti žalobce vyhověno. Toto nedůvodně rozdílné rozhodnutí skutkově shodných případů bylo následně zvýrazněno zcela nepřiléhavým a s prvostupňovým rozhodnutím odporujícím tvrzením ministryně v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že právě vyhověním žádosti MONTE VZDĚLÁVACÍ INSTITUT, s. r. o. došlo k naplnění kapacit školských zařízení v dané lokalitě, a tímto se změnily podmínky pro ostatní zájemce, včetně žalobce, o zapsání do rejstříku škol a školských zařízení.

Námitku nesprávné interpretace ust. § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona soud důvodnou neshledal. Dlouhodobé záměry vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy na úrovni České republiky a jednotlivých krajů byly do právního řádu České republiky zavedeny s účinností od 1. 1. 2011 zákonem č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze. Tímto došlo k převedení významných kompetencí v oblasti školství ze státu na kraje. V zájmu zajištění jednotnosti výchovně-vzdělávací soustavy v rámci České republiky bylo rozhodnuto o vydávání tzv. dlouhodobých záměrů vzdělávání a rozvoje výchovně vzdělávací soustavy České republiky a jednotlivých krajů. Tento nástroj řízení

vzdělávací soustavy převzal i školský zákon. Účelem dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky je přispět k udržení soudržnosti vzdělávacího systému České republiky jako celku. Na konkrétní dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky navazují dlouhodobé záměry vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v jednotlivých krajích.

Dlouhodobé záměry nemají charakter právního předpisu, jedná se pouze o koncepční a strategické dokumenty nelegislativního charakteru. V několika ustanoveních školského zákona se jim však přiznává charakter závazného kritéria při rozhodování orgánů veřejné správy v konkrétní oblasti. Tak tomu je právě v případě ust. § 148 odst. 3 písm. a) školského zákona.

Dlouhodobý záměr na úrovni kraje zpracovává krajský úřad v přenesené působnosti s ohledem na to, že jeho cílem je postihnout všechny oblasti vzdělávání a školských služeb v daném kraji, včetně škol a školských zařízení zřizovaných obcemi či svazky obcí a soukromými a církevními zřizovateli. Dlouhodobé záměry vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v jednotlivých krajích jsou školským zákonem koncipovány natolik obecně, aby poskytovaly prostor pro koncipování a uplatnění vlastních strategických záměrů krajů v oblasti vzdělávání vycházejících z demografického vývoje, vývoje na trhu práce a dalších oblastí rozvoj krajů.

Základní obsahové parametry dlouhodobého záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy v kraji jsou stanoveny přímo školským zákonem, a to v jeho ust. § 9 odst. 3, dle kterého tento dlouhodobý záměr obsahuje analýzu vzdělávací soustavy v kraji a stanovuje na základě předpokládaného demografického vývoje, vývoje na trhu práce a záměrů dalšího rozvoje kraje zejména cíle a úkoly pro jednotlivé oblasti vzdělávání, strukturu vzdělávací nabídky, především strukturu oborů vzdělání, druhů, popřípadě typů škol a školských zařízení a jejich kapacitu a návrh na financování vzdělávání a školských služeb v kraji.

S ohledem na výše uvedené tak nelze požadavek obsažený v Dlouhodobém záměru vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje 2012, bod 3.1 Zajištění efektivity sítě škol pro předškolní a základní vzdělávání - vznik nové školy jen výjimečně, s ohledem na aktuální podmínky v dané lokalitě považovat za rozporný s účelem a funkcí dlouhodobého záměru kraje, jak byl vyložen výše, ani s obsahovými náležitostmi tohoto dokumentu, tak jak je školský zákon stanovuje. Tímto kritériem není doplňována další podmínka pro zapsání nové školy do rejstříku škol a školských zařízení nad rámec taxativního výčtu v ust. § 148 školského zákona. Nezákonnost nezpůsobuje ani dle žalobce přílišná obecnost možnosti vzniku nové školy, která je v dlouhodobém záměru vázána na aktuální podmínky v dané lokalitě. Tato obecnost otvírá prostor pro konkrétní a přiléhající posouzení jednotlivých návrhů o rozšíření nabídky vzdělávání, právě s ohledem na možnou variabilitu formy a způsobu nabízeného vzdělávání, a aktuální podmínky v posuzované lokalitě. Hlediskem potřebnosti vzniku nové školy jistě může být i (ne)dostatečnost stávající kapacity. Pokud toto hledisko bylo správními orgány vzato za zásadní při posuzování souladu žádosti žalobce s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy Moravskoslezského kraje 2012, nelze tento postup správních orgánů považovat za nezákonný. Pokud však žalobce ve správním řízení předkládal i další hlediska, která měla být při posuzování souladu žádosti žalobce s předmětným dlouhodobým záměrem zohledněna a která byla dle jeho názoru s to „korigovat“ hledisko dostatečnosti stávající kapacity v základních školách v dané lokalitě, byly správní orgány povinny se těmito námitkami žalobce zabývat. Jak však bylo výše soudem podrobně odůvodněno, k tomuto postupu správních orgánů však v průběhu celého správního řízení nedošlo.

Na základě všech výše uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně. Napadené rozhodnutí soud zrušil pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodu dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, náklady za zastoupení advokátem za 3 úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí věci, sepsání žaloby, replika) a 3 režijní paušály po 300,- Kč, celkem tedy 10.200,- Kč podle ust. § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů a 21% DPH ve výši 2.142,- Kč. Celková výše přiznaných nákladů tak činí 15.342,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. dubna 2016

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová